

КАК СИРОМАХЪТ ДАЛ ДА МУ ПАЗЯТ ПАРИТЕ

Превод от руски: Дона Минчева, 1981

chitanka.info

Живял някога един богаташ. Кой каквото спечелел, на него го отнасял на съхранение.

В същия град живеел и един беден работник.

Петнадесет години се трудил той, глава не вдигал от работа и успял да събере копейка по копейка двеста рубли.

„Може да изгубя или да изхарча парите, докато дойде време да се върна при жена си и децата. По-добре да ги занеса на този богаташ и да ги оставя у него на съхранение“ — помислил си сиромасът и занесъл на богаташа своите двеста рубли.

Дошло време работникът да се прибере в къщи при домашните си. Отишъл той при богаташа и го помолил да му върне парите.

— Какви пари, кога си ми давал ти пари? — извикал сърдито богаташът. — Махай се оттук!

Дълго му се молил сиромасът:

— Смили се над мене и над семейството ми! От глад ще умрем, съжали ни, върни ми парите!

Ала всичко било напразно.

Изгонил го богаташът с празни ръце.

Върви сиромасът по улицата и плаче.

В същия град живеела една много умна и добра жена.

Видяла тя сиромаса, че плаче, повикала го и го попитала:

— Защо плачеш, нещастни човече?

— Бях си спестил с тежък труд двеста рубли и ги дадох на един богаташ да ми ги пази. Сега той отказва да ги върне и отгоре на това ме наби и изпъди.

Жената го посъветвала:

— Аз ще отида при този богаташ и ще му занеса различни скъпоценности, уж че искам да му ги оставя на съхранение. Щом развържа бохчичката, ти влез и си поискай парите.

После тя заръчала на слугата си:

— Щом богаташът върне парите на този човек, ти се втурни в стаята и извикай: „Елате си бърже в къщи, господарят се завърна!“

Събрала тя всичко по-ценно, което имала, вързала го в една бохчичка и тръгнала към къщата на богаташа.

Влязла вътре и му казала:

— Мъжът ми отсъства за дълго от къщи, а аз се страхувам да не ме нападнат разбойници и затова искам да ти оставя това на

съхранение.

Щом развързала тя бохчичката и показала на богаташа какво носи, в стаята влязъл работникът и почнал да го моли:

— Върни ми, моля ти се, двестата рубли, които ти бях оставил на съхранение!

Богаташът си помислил: „Ако не му дам парите, жената няма да ми се довери и ще си отнесе обратно това богатство“.

— Вземи ги, синко, защо ми са твоите пари — казал той, извадил парите на сиромаша и му ги дал.

Взел работникът парите си и тъкмо почнал да ги брои, в стаята се втурнал слугата на жената и извикал:

— Господарке, ела си бърже в къщи, господарят си дойде!

— Ах — извикала жената и завързала пак скъпоценностите си в бохчичката. — После ще ги донеса, сега трябва да бягам в къщи!

Сиромашът от радост разперил ръце и почнал да играе в стаята; плеснала ръце и жената и също заиграла; след нея заиграл и богаташът.

— Какво се разиграхте всички?! — попитал слугата.

— Сиромашът играе, защото си получи обратно парите, аз играя, защото мъжът ми, когото отдавна не съм виждала, се е завърнал, но ти защо играеш? — попитала жената богаташа.

— Аз пък играя, защото такава проста жена като тебе успя да ме надхитри! — отвърнал богаташът.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.